

Driedeligepakken terreur

Eenmaal per jaar hebben wij de verjaardag van Ma te vieren. Die verjaardag viel dit jaar wel tegelijkertijd met een van de weinige leuke thuiswedstrijden dit seizoen van de FC Groningen, namelijk de wedstrijd tegen PSV. Die schoot er dus bij in dit jaar. Tezamen met al het nageslacht dat in de loop der jaren is geproduceerd, vierden wij het eerste gedeelte van de verjaardag bij Thijs en Aafke. Allemaal erg gezellig, maar ondertussen voetbalde de trots van het Noorden. Maar goed, dat was nu eenmaal zo, daar komen we niet op terug. Alles verliep zoals oma het had gewild. Het was gezellig en het bleef allemaal binnen de grenzen, want we zijn er niet uitgezet!

Nu stellen Thijs en Aafke niet veel eisen, maar er moest wel worden afgerekend. Oma Elsie had net een nieuwe bankpas gekregen, dus dat moest lukken. Maar nee hoor, alle drie pogingen mislukten. Gelukkig was de oude pas als reserve meegenomen en geen enkel probleem. Maar het riep toch wel vragen op. Dus naar de bank. Vroeger was de bank gewoon een nuttige kantoorruimte met een nuttige bankdirecteur. Tegenwoordig heet het een filiaal en komt er zo'n gladde aal op je af met een ingestudeerde glimlach en in driedelig pak. Waar is de goede oude tijd van Berends gebleven? Een bankdirecteur die zijn klanten kent. Een ferme tik op de schouders. Weer eens een mooi verhaal over zijn bijzondere zonen. Een bankdirecteur die je ook nog iets kon zeggen waar je als klant ook iets aan had. Die tijd lijkt te zijn geweest! Ook geen Herman ten Hoor meer. Het enige wat ons nog aan die tijd herinnert, is good old Bé Pasveer.

Maar we moesten dus vragen waarom ons pasje niet werkte. Het bleek dat oma Elsie een pasje toegestuurd had gekregen waarmee je in het dagelijkse leven niet zoveel kon. Waarom dan toch toesturen? Leek ons geen gekke vraag. Kwam er een mooi ingestudeerd antwoord, maar per saldo bleef staan dat moeders er niet veel mee kon. De gedachte dat het weer een keer geld uit de zak kloppen was, moesten wij verre van ons gooien. Daar was geen sprake van. De balans opmakend, staat dat we een mooi modern pasje hebben en er ook zuinig op zijn, dat Elsie dat geld heeft gekost en dat we er niets mee kunnen doen.

Allemaal die buitenkant, de schijn, bah. Neem de post. Tijdens de winter wel een mooie grote advertentie in alle bladen zetten, waarin de medewerkers worden bedankt. Als je de meer gewerkte uren wilt laten uitbetalen, blijkt dat de advertentie de enige tastbare beloning is van de heren in driedelige pakken. Of Rutte met zijn lach en goed zittende driedelige pak. Alle ellende weglachen, Als je het niet ziet, is het er ook niet. Zou hij ook zo bij Friso staan?

Dit is de wijziging, laatste alinea:

Allemaal die buitenkant, de schijn, bah! Neem de post. Tijdens de winter wel een mooie grote advertentie in alle bladen zetten, waarin de medewerkers worden bedankt. Als je de meer gewerkte uren wilt laten uitbetalen, blijkt dat de advertentie de enige tastbare beloning is van de heren in driedelige pakken. En natuurlijk mogen we onze eerste burger niet vergeten, Mark Rutte. Wat voor rampspoed hij verkondigt in een net pak! Alsof de problemen van de driedelige pakken groter zijn dan de gewone man aan de onderkant met de smalle beurs.